

Discussion ved det kgl. Landhuusholdnings- selskabs Møder.

Mødet den 28de Martz 1860.

Discussionen knyttedes til et i samme Møde holdt, foran optaget Foredrag af polyt. Cand. Segelcke, hvori han meddeelte „Resultaterne af nogle agriculturkemiske Forsøg, anstillede i England, vedrørende Dyrkningen af Byg.“

Professor Jørgensen. Dersom vi her i Landet skulle søge efter Kjendsgjerninger, der bekræfte de af Cand. Segelcke fremsførte, særdeles interessante Forsøg, hvis Resultater fremvise overordentlig rige Afgrøder af Byg endog 6 Aar efter hverandre paa samme Jord, da ville vi meer eller mindre tilnærmelsesviis kunne finde disse, deels i den i Jylland tidligere meget brugte „Alfædsdrift“, deels i Dyrkningen og Benyttelsen af de Toster, der endnu næsten findes overalt ved enhver Bondegaard, navnlig naar den endnu ikke er udflyttet fra Byen. Men ved den første, nemlig Alfædsdriften, som man endnu kan finde Levninger af i Hanherrederne, bar Jorden vel stadigt Korn, men der var dog en vis Børling i Afgrøderne, nemlig mellem Byg, Rug og Havre, og da den tillige gjødedes temmelig stærkt, mangle vi eet af de vigtigste Sammenligningspunkter, og vi kunne derfor ikke derfra hente noget slaaende Beviis paa lignende Resultaters Opnaaelse her i Landet. I det andet Tilfælde, nemlig Tosterne, have vi

derimod et bedre Sammenligningspunkt, idet man flere Steder har Exempler paa, at disse have været dyrkede med Byg uafbrudt i en længere Aarrække, saaledes ved en Gaard i Frederiksborg Amt i 23 Aar, og i Forballum i Sønderjylland endog i Mand's Minde, men Jordens Kraft og Givtighed er ikke der, saaledes som ved de i England anstillede Forsøg, vedligeholdet ved Hjælp af Ammoniaksalte, men har tvertimod forlangt en overordentlig stærk Tilførsel af Staldgødning, — saa stærk, at det er i høi Grad uoekonomiskt at anvende en sliq Fremgangsmaade. — Iøvrigt betvivler Taleren i det Hele taget, at der her i Landet findes Jorder, der vilde være i Stand til i en længere Aarrække, alene ved Hjælp af en Gødning med Ammoniaksalte, at give saa store, saa rige og saa stadigt stigende Afgrøder. Netop dette sidste, nemlig bestandigt forøgede eller i al Fald ei aftagende Afgrøder, synes ogsaa at være et Forhold ved de forelagte Forsøg, som opvækker Tvivl om, at de deraf hentede Resultater kunne siges at være normale selv for de engelske Jorder, thi Forsøg, der for nogle Aar siden anstilledes af de samme Mænd (Lawes og Gilbert) paa samme Maade, og — om ihvorvel paa et andet Sted (Holkham) — dog rimeligviis under lignende Forhold, fremviste derimod en bestandig Aftagen ved en lignende Gjødsning med Ammoniaksalte.

Candidat Segelcke. Paa de Jordlodder, hvor der under Forsøget anvendtes en Gjødsning af Ammoniaksalte i Forbindelse med suur phosphorsuur Kalk, fremtraadte der aldeles bestemt ingen Formindskelse i Afgrødens Størrelse, hvorimod det nok kan være muligt, at en saadan vilde have viist sig, hvis der fortsat kun var blevet gjødet med Ammoniaksalte; men — ligegyldigt hvilket — Betydningen af de forelagte Forsøg svæktes dog ikke derved, thi med Undtagelse af et lille Landbrug i Sachsen, har han endnu aldrig hørt, at den praktiske Landmand skulde kunne falde paa, saaledes vedvarende i en længere Aarrække at udplyndre sin Jord med Bygafgrøder kun ved Hjælp af Gjødsning med Ammoniaksalte; — overalt

vil der dog være et større eller mindre Forraad af Staldgjødning tilstede, til dermed at gjengive sin Jord den denne berøvede Kraft. Men naar man i Kornafgrøderne berøver den en Deel af dens frugtbare Stoffer, da er der forskjellige Veie, ad hvilke man kan søge at gjengive den dens gamle Kraft. Ved at opfodre Halmen alene, erholder man vel en betydelig Maaße Gjødning, men dennes Qvalitet er ikke god nok, og man kan da enten forbedre den ved at opfodre en Deel Korn, eller ved at kjøbe kunstig Gjødning; skjøndt denne sidste nu ganske vist ikke indeholder saa mange forskjelligartede Stoffer som den Gjødning, der erholdes ved Kornjodring, saa vil det dog ofte være oekonomiskt rigtigt at bruge kunstig Gjødning, da man ved denne kan gjengive Jorden de Stoffer, den netop mangler, hvorimod hiin meget ofte vil berige Jorden med en større eller mindre Deel forskjellige Stoffer, hvorpaa den slet ingen Mangel lider, og som altsaa ville tilføres den uden nogensomhelst Nytte; og af saadanne kunstige Gjødningsarter er det navnlig de kvælstofrige, Jorden som oftest vil trænge til, og altsaa de, hvorpaa man specielt bør henvende sin Opmærksomhed.

Conferentsraad Forchhammer. Dette kan maaskee nogenslunde tilnærmelsesviis gjælde for de frugtbare Jorder, men for de lette Jorder vil det være meget tvivlsomt, om disse ikke trænge ligesaa meget til Alkalier som til Kvælstof-forbindelser. I det Hele taget vil det være vanskeligt, ja næsten umuligt, at sige, hvilket enkelt Stof en Jordbund trænger til, og neppe vil en Chemist Analyse kunne give nogen sikker Oplysning desangaaende.

Professør Jørgensen er med Candidat S. fuldkommen overbevist om de kvælstofrige Gjødningsmidlers Virksomhed næsten under alle Omstændigheder, men derimod kun om deres Gavnlighed, naar Jorden af Naturen er meget frugtbar. Anvender man f. Ex. Guano paa en frugtbar Jord, da erholdes store Afgrøder uden noget mærkeligt Tab for Jordbunden, men er Jorden derimod mager, da udplyndres den,

og derfor er det misligt at fremhæve Ammoniaksaltene's absolute Fortrinlighed som Gjødningsmiddel, thi der kan i mange Tilfælde drages meget farlige Consequentfer heraf.

Jordanalyser ere uheldige; de ere nemlig ei alene meget vanskelige og vidtløstige at udføre, men de Resultater, som de give, ere saa vage og upaalidelige, at de saa at sige ingen Betydning kunne have. Det bedste Kjendskab til Jordens Beskaffenhed og Indhold erholder man derimod ved Vegetationsforsøg, som imidlertid maae anstilles paa ugjødte Jord, og det er derfor særdeles heldigt, at Lawes og Gilbert, samtidig med Forsøgene paa de gjødte Jordlodder, have anstillet lignende paa ugjødte.

Candidat Segelke. Jordanalysernes Usikkerhed og Upaalidelighed er mere end een Gang godtgjort ved Forsøg, og han skal saaledes f. Ex. nævne de Analyser, der i Preussen anstilledes af Jord paa forskellige Steder, og som gjentoges af flere forskellige anerkjendt dygtige Chemikere, hvilke imidlertid for eet og det samme Sted erholdt høist afvigende Resultater. — Naar det før yttredes, at den lette Jord vistnok i Reglen trænger ligesaa meget til Alkalier som til Kvælstofforbindelser, skal han dog i saa Henseende bemærke, at den kalifattigste Jord ved de ovenfor nævnte i Preussen anstillede Forsøg indeholdt 2000 *N* pr. *Ld.* Land i det overste 6 Tommer tykke Muldlag, og da en Bygafgrøde kun borttager 17 *N* pr. *Ld.* Land, er der altsaa et temmelig betydeligt Forraad.

Assistent la Cour. Det vilde være særdeles interessant at erholde Oplysning om, hvorvidt de Forsøg, som den ærede Taler i sit Foredrag yttrede at være anstillede paa meget lette Jorder paa Hertugen af Bedfords Gods, hvorvidt disse Forsøg nogenlunde samstemme med de ovennævnte fra Rothamstead, og det vilde være saameget mere interessant, som netop Gjødningsforsøg, ved at anstilles paa fattige, magre, ufrugtbare Jorder, maae give et langt klarere, bestemtere og sandere Resultat, end ved at udføres paa rige, med frugtbare

Stoffer oversyldte Jorder. Specielt vilde det have Interesse at faae at vide, om de nævnte lette Jorder ved en forstjat Gjødsning med Ammoniaksalte gennem 7 Aar stadig havde givet et forøget Udbytte ligesom de frugtbare Jorder ved Rothamstead. Heri vilde der nemlig ligge et værdifuldt Sammenligningspunkt, men kun i Tilfælde af, at Bedford's Jorderne, der, som Candidat S. yttrede, meget nærmede sig Flyvesand, bleve besaaede med en for Jordsmønnet passende Kornart, altsaa ikke med Byg, saaledes som Rothamstead's Jorder.

Candidat Segelcke. Resultaterne af Forsøgene paa Bedford's Godser ere endnu ikke offentliggjorte, men ved at besøge denne Egn, medens Afgrøderne endnu stode paa Marken, overbeviste han sig om, at Forskjellen mellem Kornet paa det ugjødede og paa det med Ammoniaksalte gjødede Areal var ligesaa stor som paa Rothamstead, og det endog i det 5te og 6te Aar. Jorden var her besaaet med Hvede, men at den forrige Taler antog, at Jorden, — skjøndt ganske vist en meget let, sig Flyvesand nærmende Sandjord — skulde være saa usrugtbar, at disse Kornarter ei kunde groe der, viser blot Mangel paa Pokalkjendskab; thi saavel i England som navnlig i det nordlige Tydskland (Mecklenborg) findes overordentlig let Jord, som dog bliver besaaet baade med Byg og Hvede, og som giver en temmelig god Afgrøde, naar der gjødes til dem, hvorimod Bønderne, der kun kunne give en lille Gjødsning, da de ei kunne tilveiebringe den nødvendige Mængde, kun avle yderst lidt: Et Straa her, et andet hist.

Assistent la Cour. Ja, men dette er Staldgjødsning; at den kan frembringe nogenlunde taalelige Afgrøder paa let Jord vil vist Ingen betvivle, men noget heelt andet er sikkert Tilfældet med blot og bar Ammoniaksalte.

Docent Fogh. De lette Jorder i Bedfordshire maae sikkert være af en heelt anden Slags, end vore Sandjorder, der bestemt ikke have tilstrækkelige uorganiske Stoffer til uden Staldgjødsning, kun ved Hjælp af Ammoniaksalte, i en længere

Narrække at give Afgrøder; men medens vore Sandjorder meget ofte ere meer eller mindre reent Qvartssand indtil en temmelig betydelig Dybde, saa findes der muligviis et meget frugtbart Underlag under Bedford's Jorder. — Desuden tør man ikke af saa faa Nar (nemlig 6), som Forsøgene ere anstillede paa Rothamstead, drage nogen sikker Slutning; thi de erholdte Resultater tyde hen paa en overordentlig Grad af Frugtbarhed, og i saa Tilfælde vil først et nogenlunde paa-lideligt Resultat kunne erholdes efter meget lange Narrækkers Forløb. Det vilde da ogsaa nok vise sig, at saavel denne Jord, som i det Hele taget al anden Jord, under almindelige normale Forhold, ikke kan lade sig nøie med kunstige qvælstofrige Gjødningsmidler, men maa have anden Gjødning, der gjengiver Jorden de i Afgrøderne borttagne uorganiske Stoffer.

Candidat Segelcke maa dog her gjøre opmærksom paa, at et meget vigtigt Moment, som ved Forsøgene er udeladt, men som i det praktiske Liv har en meget stor Betydning, nemlig Rotationen, her kommer med i Betragtning, og at de forskjellige Krav, som de forskjellige Planter gjøre til Jordens uorganiske Bestanddele, sætte denne i Stand til i en længere Tid at kunne undvære en Tilførsel af Mineralstoffer.

Docent Fogh kan ikke tillægge Rotationen en saadan Betydning, som den foregaaende Taler synes tilboielig til; thi vel vil en Begyng af Planter og de deraf følgende forskjellige Fordringer til Jorden bevirke, at denne i et længere Tidrum kan vedblive at give Afgrøder, men det er paa en Maade en falsk Belstand, Jorden derved bærer til Skue; thi naar dens Kraft endelig engang er udtømt, og den nægter at give mere, da er den i en anderledes udpiint og hjælpeløs Tilstand, end hvis det kun har været enkelte Stoffer, man har udmattet den for; thi i sidste Fald vil den jo dog kunne hjælpes. — Det fører kun til Jordens totale Ruin at ville tvinge Afgrøder af den ved Hjælp af Ammoniak og en Begyng af Planter, uden at ville komme den til Hjælp

med Staldgjødning, inden Ammoniakken ophører at virke.

Candidat Segelcke. Det, han navnlig ønskede at henlede Opmærksomheden paa, var, at man burde være mere oekonomisk med sin alsidige Gjødning (Staldgjødningen), da en eensidig (Handelsgjødning) i mange Tilfælde virkede ligesaa kraftigt som hiin, og der altsaa aabenbart er et oekonomisk Tab forbundet med den stadige Benyttelse af alsidig Gjødning. Antager man, — og det vil ei saa sjældent kunne træffes, — at en Jord f. Ex. indeholder mineralste Stoffer nok for en vedvarende Dyrkning i 100 Aar, men at der derimod snart vil blive Mangel paa Ammoniakforbindelser, saaledes at Jorden trænger til en Tilførsel af disse hvert tredje eller femte Aar, da vil man, ved at tilføre den nødvendige Ammoniak i Form af Staldgjødning, aabenbart bringe en stor Masse andre Stoffer ind i Jorden, som først efter 100 Aars Forløb ville komme til Nytte, og som altsaa ville henligge i Jorden som en død Kapital.

Conferentsraad Forchhammer. Ifølge denne Begrebsudvikling taber den her omhandlede Sag aldeles sin almindelige Charakter, og de forelagte Forsøg komme altsaa til kun at gjælde for Rothamstead, kun for de Jorder, hvorpaa de ere anstillede, men ei for os, ja, ei engang for England. Taleren skal juldokument samstemme i denne Anskuelse, og for yderligere at bekræfte den, skal han nævne et storlaaet Exempel, hentet fra saa at sige hele den danske Stat. Imedens Rothamsteads Jorder, ifølge de forelagte Forsøg, fortrinsviis synes at trænge til Ammoniak, saa viise og viser Merglingen her i Landet, at vore Jorder enten ved kunstige eller ved naturlige Udplyndringemidler vare blevne saa udpinte for Kalk, at dette eensidige Gjødningsmiddel var i Stand til, for en Tid at fremtvinge store Afgrøder, uden at det naturligviis kunde gjen give Jorden dens fulde Kraft; — det Gensidige, — hvad enten det er Kalk eller Ammoniak, — kan ikke have en alsidig

Virkning; men man seer altsaa, at Kalken her spiller en lignende Rolle, som Ammoniakten paa Rothamstead.

Der udspandt sig dernæst en kortere Ordvevling mellem Conf. F. og Cand. S., idet denne Sidste urgerede, at det muligviis var som Frigjører af den i Jorden værende Ammoniak, at Kalken virkede, og derimod ei som Næringsmiddel i og for sig; man vilde derfor have opnaaet det samme Resultat ved ligesom paa Rothamstead at tilføre Jorden Ammoniak, thi det var denne, den trængte til. Conf. F. godtgjorde derimod, at hvis der henlaae en død Kapital af Ammoniak i Jorden, og der manglede Kalk for at levendegjøre den, da var det Kalk og ikke Ammoniak, Jorden trængte til. Desuden var han overtydet om, at der ogsaa var Trang tilstede for Kalk som direkte Næringsmiddel for Planterne, og en Tilførsel af Ammoniak kunde da ikke remplacere Kalken.

Under Discussionen fremkom desuden et Spørgsmaal af Prof. Wilkens angaaende Bomuldsfrøkager, som Cand. Segelcke i sit Foredrag havde henledet Opmærksomheden paa, idet Prof. W. nemlig ønskede at vide, om Olien udpresses i Amerika, eller Frøene først føres til England. S. oplyser herom, at de, saavidt ham bekjendt, presses i Amerika, og at Presningen og Maaden, hvorpaa denne foregaaer, har en væsentlig Indflydelse paa Kagerens Værdi som Dværgfoder, idet alle de Kager, hvor Frøskallerne ved Presningen lades tilbage, ere ubehagelige for Dværgen, — ja, nydes Skallerne i større Mængde, ere de ligefrem skadelige.

Blandede Meddelelser.

I. Indbydelse fra Foreningen til den ædle Hesteavls Fremme.

Var 1860 den 19de Juni afholdt „Foreningen til den ædle Hesteavls Fremme“ sin ordinaire Generalforsamling i Kjøbenhavn.

Formanden i den midlertidige Bestyrelse, Kammerherre, Lehnsharoon v. Zytphen-Adeler, gjorde Forsamlingen bekendt med, at man, ved Regjeringens velvillige Imødekømmen, havde seet sig istand til at udstationere 2de Hingste, nemlig „Young Marshall“ i Egnen af Virkelse i Nalborg Amt for Foreningens Regning og en fireaarig Djalma-Hingst af „Jutta“ ved Ein-sidelsborg i Odense Amt for Landstutteriets Regning, imod at der oppebæres 3 Rdl. pr. Hoppe for Bedækningen.

Under den nævnte midlertidige Formands Forsæde vedtog Forsamlingen, at Bestyrelsen i Fremtiden skal bestaae af en Formand, der vælges paa eet Aar, samt 3 Medlemmer, der vælges for 3 Aar, dog saaledes, at et Medlem afgaaer hvert Aar efter Lodtrækning. Gjenvalg kan finde Sted.

Bed den derefter stedsundne Afstemning valgtes:

til Formand:

Kammerherre, Lehnsharoon v. Zytphen-Adeler til Adelerborg,
til Medlemmer af Bestyrelsen:

Kammerherre, Lehnsgreve Holstein til Holsteinborg,

Godseier Estrup til Skaffogaard og

Kammerherre, Lehnsgreve Reventlow til Reventlow.

Foreningen fattede derefter, under Ledelse af sin valgte Formand, følgende Beslutninger:

- at nye Medlemmer kunne optages i Foreningen uden at paa- tage sig den i den oprindelige Indbydelses § 1 indeholdte Forpligtelse til at opdrætte, der iøvrigt vedblivende fast- holdes som Basis for Foreningens Virksomhed — alene imod aarlig at erlægge et Contingent af enten 20 Rdlr. eller 5 Rdlr. De Medlemmer, der yde 20 Rdlr. aarlig, erholde Stemmeret, hvorimod denne Ret ikke indrømmes dem, der ønskes optagne som contribuerende Medlemmer med 5 Rdl.
- at et opdrættende Medlem kan fritages for Forpligtelsen til at lade en Hoppe bedække, enten formedelst Snive og andre smitsomme Sygdomme, eller iøvrigt af saadanne Grunde, som Bestyrelsen finder fyldestgjørende; befindes den angivne Grund ikke antagelig, mister det vedkommende Medlem sin Stemmeret for det paagjældende Aar, men kan erhverve den igjen for det samme Aar ved at erlægge dobbelt Con- tingent eller 20 Rdlr.
- at det indkommende Contingent af de ikke-opdrættende Medlem- mer anvendes til at erhverve ædle Hingste, f. Ex. ved fore- løbig at leie saadanne, at give Udgang til disses Be- nyttelse samt derhos til senere saavidt muligt at foranstalte Kraftprøver.
- at overdrage Bestyrelsen at tilvejebringe paalidelige Oplys- ninger om de af de opdrættende Medlemmer benyttede Hingstes Beskaffenhed og Egenskaber, jaaledes at der i Stodbogen kan have en fuldstændig Beskrivelse af dem.
- at et Udtog af de schematiske Angivelser om de bedækkede Hopper bekjendtgjøres i de landoekonomiske Tidender.
- at Foreningens ordinaire Generalforsamling afholdes aarlig imellem den 16de og 20de Juni i Kjøbenhavn, men at Bestyrelsen er bemyndiget til at sammenkalde en General- forsamling ved extraordinair Feilighed.

I Henhold til Ovenstaaende tillader Undertegnede, Foreningens Formand, sig at indbyde Medborgere til at indtræde i „Foreningen til den ædle Hesteavl's Fremme.“

Zyphen-Adeler.

2. Uldmarkedet i Kjøbenhavn.

Kjøbenhavns Uldmarked afholdtes iaar den 18de og 19de Juni paa sædvanligt Sted (Proviantgaarden). Der blev opslagt 83 Partier til en samlet Vægt af 115,368 Pd., omtrent som i forrige Aar.

Alt blev solgt, Concurrencen var imellem 5 til 6 Kjøbere; Priserne vare: for et lille Parti Electoral-Uld 6 K 4 S (c 1050 N); — de bedste Partier Merinos Uld 6 K ; — for Resten af samme Sort 5 K 14 S , 5 K 13 S , 5 K 12 S , 5 K 10 S , 5 K 9 S , 5 K 6 S . — Det betydeligste Parti Uld blev solgt til 5 K 12 S pr. Pd. — Noget smaae ubetydelige Partier af ordinaire Race (blandet Merinos, Southdown) bleve solgte til 4 K 8 S , 4 K 4 S og 4 K . Badsten var i det Hele taget ikke over taalelig god.

Markedet var saa at sige endt den 19de, om Middagen. Uldproducenterne vare de sædvanlige.

3. Landmandsmødet i Gøttheborg.

Efter den tidligere Bestemmelse afholdtes det niende svenske Landmandsmøde i Gøttheborg fra den 3die til den 7de Juli. Forsamlingen var meget talrig, Medlemsantallet angaves til 1800, det største, der endnu har været samlet ved noget Landmandsmøde i de nordiske Riger. Af Fremmede fandtes dog kun meget faa, vel omtrent 6 Normænd, 4 Danske og et Par Finslændere, hvad der var paasaldende, da endeel danske Landmænd tidligere havde bestemt sig derhen. Afgangstiden for Dampskibene fra Kjøbenhavn paasede slet til Mødet, da man, hvis man ikke vilde komme flere Dage for tidlig, først

kunde naae Gøttheborg efterat Forhandlingerne vare begyndte. De tilstedeværende Danske kom saaledes først Onsdageftermiddag, medens Modet var begyndt Tirsdagformiddag, og tabte saaledes to Dages Forhandlinger; da de benyttede Loverdagen til en Excursion til en nærliggende Gaard, og Dyrskuet om Fredagen optog hele Liden, overvaredes Forhandlingerne kun om Torsdagen; Sproget frembød ingen Vanskelighed i at følge Discussionerne og det Liv, hvormed disse førtes og den Interesse, hvormed de fulgtes af de Tilstedeværende, gjorde et godt Indtryk. Jægermester Brun fra Humlebæk holdt den Dag et Foredrag over Biavlens, der syntes at vinde meget Bifald. Med Hensyn til Locale var Forsamlingen meget heldig stillet, idet et nyt Løihuus, der var fuldendt, men endnu ikke taget i Brug, var overladt til Benyttelse, hvorved erholdtes baade Forsamlingsaal og Udstillingslocale, og det saa fortrinligt, som om Bygningen var indrettet dertil. Udstillingen af Maskiner og Redskaber var overhovedet Modets Glandepunkt; Comiteen havde anvendt megen Umage paa at faae denne Udstilling saa storartet som muligt, og havde formaaet flere større engelske Fabrikanter til at indsende Maskiner; disse, i Forbindelse med de mange Redskaber, der vare indsendte fra svenske Fabrikanter, udgjorde en anseelig og høist interessant Samling. Flere Locomobiler og en calorisk Maskine, alle bestemte til Landvæsenbrug, vare udstillede og fattedes jevnlig i Bevægelse for at drive Tærskemaskiner, Saugmøller o. l. Man gjør i det svenske Landbrug større Anvendelse af Dampen som drivende Kraft end i det danske, og paa mange større Gaarde benyttes Dampmaskiner, navnlig Locomobiler, med stor Fordeel. Af Arbejdsredskaber fandtes en stor Mængde, meest efter engelske Monstre, men forfærdigede i svenske Fabrikker; de syntes tilfredsstillende udforte og vare billige. Torsdageftermiddag anvendtes til at prøve Maskinerne og Redskaberne i Marken, som dog ved de mange Tilfueres Nærværelse modte mange Forhindringer og bragte Redskaberne til at arbejde mindre godt, end ellers uden al Tvivl vilde have været Tilfældet. Meest Opmærksomhed

tiltrak en fra Amerika indført Meiemaskine sig, der benyttedes til Afslaening af Timotheigræs, som stod meget stærkt; trods den Nedtrampning, som var uundgaaelig af de mange Tilskuere, der omgave Maskinen, arbejdede den dog tilfredsstillende, ajskar Græsjet nær Jorden og lagde det regelmæssigt paa Skaar.

Dyrskuet fandt Sted Fredagen den 6te Juli paa Exerceerpladsen lidt udenfor Byen. Der fandtes omtrent et halvt Hundrede Heste og et Hundrede Stykker Hornkvæg, foruden en Deel Faar, Sviin og Fjedertræ. Fremmede Racer, blandt Dvæget navnlig Ayrshirer, vare aldeles overveiende, og man saae forholdsviis kun faa Dyr af ublandet svensk Race, skjøndt enkelte af disse syntes fuldt vel at fortjene Opmærksomhed.

I Forbindelse med Redskaberne fandtes paa Løihuset endeel Industrieprodukter udstillede, der gave et godt Begreb om den svenske Industries Fremskridt i forskjellige Retninger. Ligeledes fandtes nogle meget interessante Samlinger af Frøsorter og tørrede Foderplanter fra Dr. Schübeler ved den botaniske Have i Christiania og det boothske Etablissement i Flotbek ved Hamborg, som baade vare fuldstændige, smukke og velordnede.

De fremmede Gæster modtoges baade af Landbrugsmødets Bestyrelse og de svenske Landmænd samt Indvaanerne af Gøtheborg, som de kom i Berøring med, saamange Beviser paa Velvillie og Imødekommen, at de sikkert ville bevare et behageligt Minde om de Dage, de tilbragte i Gøtheborg. Man maa kun beklage, at ikke flere danske Landmænd deeltog i Mødet, der, foruden at være belærende i praktisk Retning, kunde vise dem, med hvilken Opmærksomhed Agerbrugets Fremskridt følges i Sverrig af de større Landeieendomsbesiddere, og hvormeg det arbejdes paa at anvende de i Udlandet gjorte Erfaringer paa egne Forhold, i hvilken Henseende vi maae tilstaae, at vi endnu have meget at lære af vore Naboer.